

νει. Εὐθὺς ἐκ πρώτης ὄψεως παρατηρεῖ τις, ὅτι ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν εἰκόνας λατρείας (Cultus-Bilder), ἐπομένως, ὅτι τὰ ἀγαλμάτια παριστάνουσι θεότητες. Ἄλλὰ ποίας θεότητας; Περὶ μὲν τῶν δύο μικροτέρων, τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ μεζῶνος πληρესτέρου ἀγαλμακτίου ἀπεικονισμένων, οὐδὲν γνωρίζομεν νὰ εἰπωμεν, ἅτε οὐδενὸς συμβόλου ἢ ἄλλου τινὸς γνωρίσματος ὑπάρχοντος, ἐρ' οὐ στηριζόμενοι νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην· ἐν δὲ τῷ μεζῶνι σωτέρω ἀγαλμακτίῳ δυνάμεθα ἴσως νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν Ἀφροδίτην, ἂν μάλιστα τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς χειρὶ πτηρῶν ἦνε, ὡς ὑποθέτομεν, περὶστερά.

Δὲν εἶνε βεβαίως ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν διὰ μακρῶν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ θεὰ αὕτη ἐλατρεύετο ἐν

Ἀθήναις καὶ ἐτι διὰ τὴν λατρείαν αὐτῆς περιφανεῖς τεχνίται τοῦ ἀττικοῦ ἐργαστηρίου, οἳ οὐ Κάλαιμις ὁ Φειδίας, ὁ Ἄλλαμμένος κατεσκεύασαν εἰκόνας παριστώσας τὴν θεὰν ἐνδεδυμένην, κατ' ἐν δηλαδὴ τρόπον παρίστατο ἡ ἀρχαϊκὴ Ἀφροδίτη διὰ τὴν λατρείαν (1).

Ἡ συνήθεια αὕτη τοῦ παριστᾶν τὴν εἰκόνα τῆς θεᾶς ἐνδεδυμένην εἶνε γνωστὸν, ὅτι διατηρήθη ἐκ Ὀρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους, ἐτε ἡ τέχνη εἶχεν ἐξέλθῃ πλέον τῶν περιωρισμένων αὐτῆς ὁρίων· οὕτω π. γ. οἱ Κῶοι ἐπροτίμησαν τὴν ἐνδεδυμένην Ἀφροδίτην τοῦ Πραξιτέλους τῆς γυμνῆς αὐτοῦ Κνιδίας (2).

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΟΥΣΒΑΙΝΟΣ ΕΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΛΑΤΗΡ

Ἄλλ' ἄμμενος νίκησεν! Ἐπαίνετος οὐνεκα τοῦδε:
Ἄ.

(1) Ὅτι ἐνδεδυμένην πρέπει νὰ ἕνωσῶμεν αἱ εἰκόνας τῆς Ἀφροδίτης, αἱ ὑπὸ τοῦ Κάλαιμιδος, Φειδίου καὶ Ἄλλαμμένου ποιηθεῖσαι πρὸς Gerhard über Venusidole in Gesammelten Akademischen Abhandlungen u. kleinen Schriften, Band I p. 259 fig. Millin, Galerie mythologique. XLVIII, 176. Plaus. III 15, 11.

(2) Plin. N. H. XXXIV, 4. 5. Pfeil. zai Brun K. G. I s. 340.

Αναγινώσκεται ὁ ἀνωτέρω ἐξάμετρος βουστροφροῦν εἰς τρεῖς στίχους γεγραμμένους ἐπὶ μολυβδίνου πράγματος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς Ἐλευσίνος κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ παρόντος ἔτους εὐρεθέντος (1) καὶ ἐν τῷ παρατεθειμένῳ ξυλογραφήματι εἰς τὸ φυσικόν του μέγεθος ἀπεικονιζομένου (2).

Μετὰ τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τρίτου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὄλης πρώτης λέξεως γενομένην τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ κληροῦ κ. Σ. Κουμανούδη (3) ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ εὐρημά μας οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀ λ τ ἦ ρ ω ν. Νὰ ἦναι ἄρα γε τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀ λ τ ἦ ρ ω ν, ὧν μνημονεύει, ἀλλὰ δὲν περιγράφει ὁ Παυσανίας (Βιβλ. 5, 27, 8); ἢ τελευταία συλλαβὴ Ἄ ἀν σημαίνει μάλλον Ἄλφειος καὶ ἔχει ἀλτῆρος, ὡς φίλος μου ἀνήρ φρονεῖ καὶ ἐγὼ κλίβω να παραδεχθῶ, μας διδάσκει ὅτι ἐν τῇ εορτῇ ταύτῃ καὶ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο. Μεταξὺ τοῦ 10^{ου} καὶ 11^{ου} γράμματος ὑπάρχει ὁπὴ φέρουσα ἀκόμη τὰ λείψανα σιδηροῦ ἴλλου ἢ κρίκου δι' ὧν πιθανώτατα ἀνήρτησεν ὡς ἀνάθημα μετὰ τὴν νίκην καὶ πρὸς διαίωσιν αὐτῆς τὸ ἀ λ τ ἦ ρ α ο ὁ Ἐπαινετός. Ἡ στίξις ἐν αὐτῷ ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης γίνεται διὰ τριῶν μικρῶν γραμμῶν μάλλον ἢ στιγμῶν.

¹Βλ' Ἐλευσίνι τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1883

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΕΣΦΑΛΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΧΗΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν ταῖς ἐκδοθεῖσι πρακτικαῖς τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔτι καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ ἔκθεσις μου ἐν σελίδι 71 γίνεται λόγος περὶ τῶν ἐμπροσθεν τοῦ παρὰ τὰς Θεσπίας λέοντος ἀνακαλυφθεῖσων ἐνεπιγράφων στηλῶν. Ὁ σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐταιρίας κ. Στέ-

(1) Ἐβρίθη εἰς τὰ στρώματα ἐκείνα τῶν γεγραμμένων ἔτι καὶ πλεῖστον ὅσα θραύσματα ἀγγείων τῆς ἀρχαίας τέχνης.

(2) Τὸ μέγιστον πῆλός του εἶναι 0,035 τὸ δὲ ἐλάχιστον (κατὰ τὸ μέσον) 0,025 Γ. Μ. Τὰ βάρη του 2,199 Γαλ. γραμμάρια.

(3) Ἐνεκα γραμμῶν τινῶν μὴ δηλωθεῖσων ἐν τῷ ξυλογραφήματι κατὰ τὸ τρίτον γράμμα ἐπὶ ἀναγνώσκων κατ' ἀρχὰς αὐτὸ ὡς Ρ ἢ Δ καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ εὐρω ἱκανοποιῶν μὲ νόημα. Νυν καθαρῶνθέντος τοῦ ἀ λ τ ἦ ρ α ο ε ὡς ἐκ τοῦ ἐν ταῖς γράμμασι βύπου διακρίνεται καὶ τοῦτο καθαρῶτα ὅτι εἶναι Ἄ.

φανος Δραγοῦμης παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ (πίναξ Α' 6) τὰ κατὰ δεξιὰ τῶ θεωμένων, μετὰ τὰ κύρια ὀνόματα ἀπὸ τοῦ στίχου 3 μέχρι τοῦ 12 ὑπάρχοντα ἀρχαῖα γράμματα Α, Κ, Ι, Ν, Π, Ο, καὶ αἱ συλλαβαὶ ΠΝΟΙ, καὶ ΟΛΥΜ, δὲν ἔχουσιν ὀρθῶς, ὡς ἐξελέγηθησαν ὑπ' ἐμοῦ. Μετὰ τὸ ΤΙΣΙΜΕΜΕΣ ἔπεται τὸ ΠΝΟΙ, τὰ δὲ ἀνω τοῦ Ι γράμματα Θ, Ν, Ι, Κ, Α, τὰ κιονηδὸν κείμενα, ἐκ τῶν κάτω ἀναγινωσκόμενα μετὰ τοῦ ΠΝΟΙ ἀποτελοῦσι τὸ ΠΝΟΙΟΜΙΚΑ. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ ΠΟΛΥΜΙΚΟΣ ἔπεται τὸ ΟΛΥΜ, τὰ δὲ ὑπὸ τὸ Μ γράμματα Π, Ο, (τὸ ὑπὸ τὸ Π Ι, καὶ τὰ ὑπὸ τὸ Θ Ν, Ι, Κ, Α γράμματα δὲν παρετηρήθησαν ἐν τῇ πρώτῃ ἀναγνώσει καὶ ἔνεκα τῆς κατ' ἐπιπολὴν ἐγχαραγῆς τῶν γραμμῶν καὶ ἔνεκα τῆς κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος θραύσεως τοῦ λίθου) ἐκ τῶν κάτω ἀναγινωσκόμενα μετὰ τοῦ ΟΛΥΜ ἀποτελοῦσι τὸ ΟΛΥΜΠΙΟΜΙΚΑ. Ἡ παρετήρησις αὐτῆ τοῦ κ. Δραγοῦμης εἶναι ὀρθοτάτη. Τὰ δὲ Πυθιονίκα καὶ Ὀλυμπιονίκα κενεῖται αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ Πυθιονικῆς καὶ Ὀλυμπιονικῆς κατὰ τὰ γνωστὰ κυανοχαῖτα, ἱππότα, ἀλχημτὰ κλπ. ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης, ἱπποτῆς, αἰχημτῆς.

	Α	Ρ	Ι	Ξ	Τ	Ι	Ο	Ν	
	Π	Ο	Λ	Υ	Κ	Λ	Ε	Ε	Ξ
	Π	Ε	Ι	Ρ	Α	Π	Ι	Ο	Μ
									Α
5	Π	Ο	Λ	Υ	Τ	Ι	Μ	Ι	Δ
	Ξ	Τ	Ι	Ο	Ν	Δ	Α	Ξ	Ι
	Π	Υ	Ο	Ο	Π	Ο	Ρ	Ο	Ξ
	Δ	Α	Μ	Λ	Ι	Ο	Ξ		Ο
	Τ	Ι	Ξ	Ι	Μ	Ε	Μ	Ε	Ξ
10	Π	Ο	Λ	Υ	Μ	Ι	Κ	Ο	Ξ
	Δ	Α	Μ	Ο	Φ	Ι	Λ	Ο	Ξ
	Π	Α	Ρ	Α	Ι	Β	Α	Τ	Α

¹Αριστόν

Πολυκλής

Πειραδίων

Μελανθός

5 Πολυτιμίδης